

Jazzperler

MOLDE — Bortimot perfekt ble samspillet mellom gitaristen Joe Pass og bassisten Niels Henning Ørsted Pedersen på konsertene fredag og lørdag. Jazzperler ble tryllet fram på løpende bånd i en musikalsk konversasjon som overgår det meste vi har hørt av duospill. Niels Hennings teknikk er så lett og elegant som om han også spilte på gitar — han har fullstendig kontroll over instrumentet. Like virtuost som Pass boltret seg med utsøkte akkorder og lynraske soli — alt flettet sammen til et smakfullt jazzeventyr.

Noe av den samme følelsen hadde vi da vi hørte Hot Club de Norvège i Bleikens Saloon på Alexandra — strengekvartetten som spiller i Django Reinhardts ånd, og som var blant en av festivalens mange gledelige overraskelser. Tett, sterkt rytmisk samspill også her mellom gitaristene Larsen og Frydenlund, med Aarbo-stads stadig mer viktige bass-toner — for ikke å nevne Ivar

jazz
Bandi Multin

I MOLDE

Brodats utmerkede felespill.

Inntrykkene skifter hele tida, og en så sterk opplevelse som det er å lytte til Edward Vesala på trommer — med en park av gongonger og annet «rytme-metall», Reggie Workman på intens bass og Thomasz Stanko på spesialforsterket trompet — ikke mindre intens — burde denne helavanserte trio være presentert tidligere i uka, ikke som avslutning. De er topp musikere alle tre, og leverer interessante ting som gjerne kan gå hus forbi når hjernen begynner å bli musikktrøtt.

Det samme gjaldt for Jay

Hoggard og hans kvartett, musikkstykkene var for lange og kunne ha funnet på innstramming. Men Hoggard fikk vist hvilken fantastisk vibrafonist han er — en nyskaper på dette instrumentet. Saksofonisten Dwight Andrews var lovende. Fin Kvartett.

Bra dansk/amerikansk

En trio som stadig var på diverse podier første del av festivaluka, var Jesper Thilo, Hugo Rasmussen og Dough Rainey, med jazz av høy kvalitet. — Melodisk og ukomplisert.

Og bra norsk

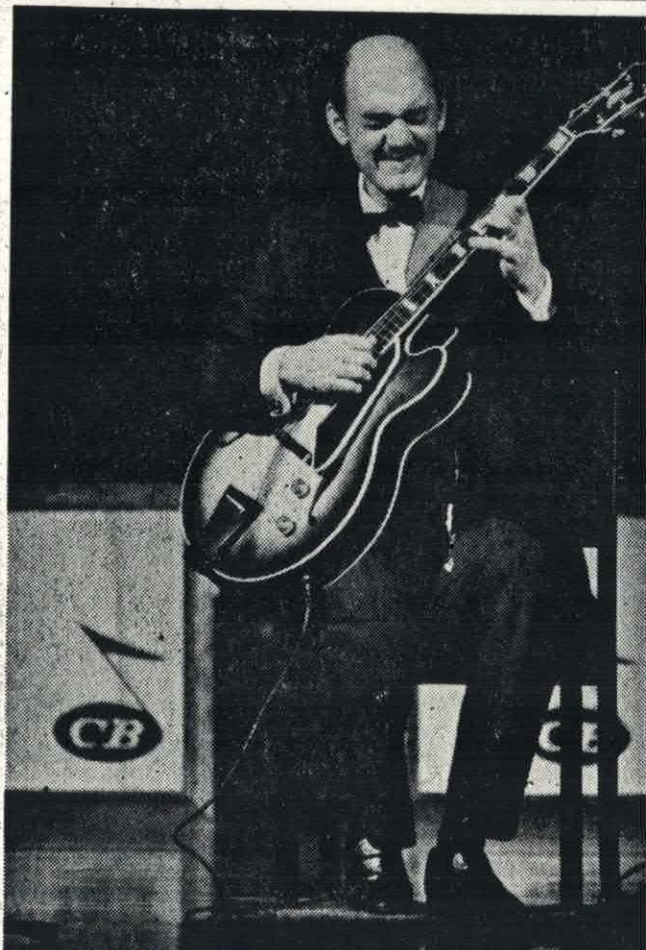
At de norske grupper igjen har gjort en bra innsats i Molde, har vel framgått av våre tidligere rapporter. EIM på Luculus fikk bra mottakelse, Bleiken-bandet sjøl i sin saloon, eller i gateparade, er blitt en viktig og populær del av festivalen. Bergensgruppa Ny Bris er virkelig noe nytt innen norsk jazz, med spennende, variert musikk framført av kremen av Bergens jazzmusikere, med Arnesen og Jørgensen

i spissen. En sekstett med mye på hjertet.

Og en av våre betydeligste kvartetter på lenge, Kapstad/Johansens, samlet i tre dager stappfullt hus i Alexandra-kjelleren, hvor de spilte med trompeteren Allan Bøtschinsky som spesiell gjest. Et samarbeid som låt bra, og Allan på flygelhorn er som Arn Farmer på det beste. Musikerne hadde adskillig mer å by på enn sine forgjengere i Klubben fra Chicago.

Og så var det det svenske bluesbandet på 13 mann, ledet av Gugge Hedrenius, som vi lot avslutte vår egen festivaluke på toppen av Folkets Hus. Her svingte det saftig — og til tider litt «sølete» — og folket i huset jublet. Mange fine soli fra trompeterne Adåker, Bergalli og Bosse Broberg, den siste som rene Benny Bailey. Bedre hver for seg enn sammen. Trombonisteten Ulf Johansson imponerte med stor tone og freskt spill, og mye bra hørte vi fra saksofonrekka med Boustedt, Bingert og Chris Holmstrøm på solid baryton.

Vokalisten Claes Janson var best i viser som «Lush Life», og i rhythm & blues svingte bandet så fristende at folk inntok dansegulvet — og dermed ble det også festivaldans i Molde.

Et av høydepunktene under Molde: Gitaristen Joe Pass (bildet sammen med Niels Henning Ørsted Pedersen).